Prof. Ing. Jiří Witzany, DrSc., Dr. h. c.
(11. dubna 1941 – 5. ledna 2026)

V pondělí 5. ledna 2026 zemřel ve věku osmdesáti čtyř let prof. Jiří Witzany, člen správní rady Nadace „Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových“. Patřil mezi významné odborníky v oblasti teorie a konstrukce pozemních staveb. Jako autor či spoluautor navrhl a experimentálně i v praxi ověřil řadu nových stavebních systémů a konstrukcí, podílel na rozvoji teorie navrhování prefabrikovaných konstrukcí a rekonstrukcí historických staveb.

Po listopadu 1989 výrazně ovlivnil rozvoj ČVUT. V prosinci roku 1989 byl zvolen děkanem Fakulty stavební ČVUT a tuto funkci zastával po tři volební období. Inicioval vznik studijních oborů inženýrství životního prostředí, ekonomika a management a založil obor pozemní stavby a architektura. V roce 1999 a v roce 2002 byl prof. Witzany zvolen rektorem Českého vysokého učení technického. K mimořádným výsledkům jeho úsilí patří založení Fakulty biomedicínského inženýrství, Ústavu teoretické a experimentální fyziky a také zahájení stavby nové budovy Fakulty architektury.

Profesor Witzany působil v řadě významných akademických institucí a jeho aktivity značně přesáhly oblast jedné vysoké školy. V roce 1992 založil Asociaci evropských stavebních fakult a byl opakovaně zvolen jejím prezidentem.

Ve své funkci rektora ČVUT úzce spolupracoval s Nadací „Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových“ a hlásil se k vynikajícím tradicím českého stavitelství. Navázal na dlouhodobou spolupráci ČVUT s institucemi domácími i zahraničními, které se k Josefu Hlávkovi hlásily a na jeho vlastenecký, ideový i materiální odkaz. Podporoval tradice boje vysokoškolských studentů proti nacismu za svobodu a demokracii, které symbolizovaly události 17. listopadu 1939 a byly spojeny s Hlávkovou kolejí. V roce 2004 Nadání v Betlémské kapli ocenilo ČVUT a jmenovitě jeho rektora za úsilí, které věnuje vlasteneckému odkazu Josefa Hlávky. V té době také otevřel pamětní síň v Hlávkově koleji, připomínající tyto tradice v historické paměti české společnosti. Ve spolupráci s Nadáním ČVUT uspořádalo vědeckou konferenci s mezinárodní účastí, připomínající sté výročí od založení Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových. Prof. Jiří Witzany se stal členem několika výborů, které připomínaly osobnost a dílo Josefa Hlávky a jeho vlastenecký odkaz.
Intenzivní zájem Jiřího Witzanyho o Josefa Hlávku byl jedním z důvodů, proč byl v roce 2006 zvolen členem správní rady Nadání a od té doby přispíval k plnění úkolů nadace také z této funkce. Zaměřoval se především na péči o stavby ve vlastnictví Nadání a o výchovu a vzdělávací činnost uskutečňovanou Nadáním. Poslední jeho iniciativa se týkala organizace konference „Informační technologie a jejich uplatnění ve vzdělávacím procesu“, jež se uskutečnila ve spolupráci s Univerzitou Karlovou v říjnu 2022.
Ve svých vystoupeních prof. Witzany připomínal širší filozofické a společenské souvislosti současného vývoje. Ve sborníku, který Nadání vydalo v roce 2024, napsal: „*Ke stáří patří moudrost, ale není to pravidlem. Moudrost je schopnost poučit se z minulosti, z toho, co jak bylo a proč to tak bylo. Mezi stářím a moudrostí existuje do určité míry kauzální vztah. Schopnost porozumění a pochopení otázek a problémů, vzájemných souvislostí, příčinných a kauzálních vztahů je proces postupného získávání něčeho, co bychom mohli nazvat moudrostí. Moudrost se promítá do každodenního života, je patrná z postojů k probíhajícím událostem a mnohdy je životním majákem v neklidném světě. Moudrost vycházející z poznání souvislostí a zákonitostí života a světa spolu s morální a mravní vyspělostí byly a jsou stále základem schopnosti odolat těžkým životním situacím“.* Vyjádřil tím také některé své hodnoty v závěrečné etapě svého života
Na osobnost a dílo Jiřího Witzanyho budeme vzpomínat.